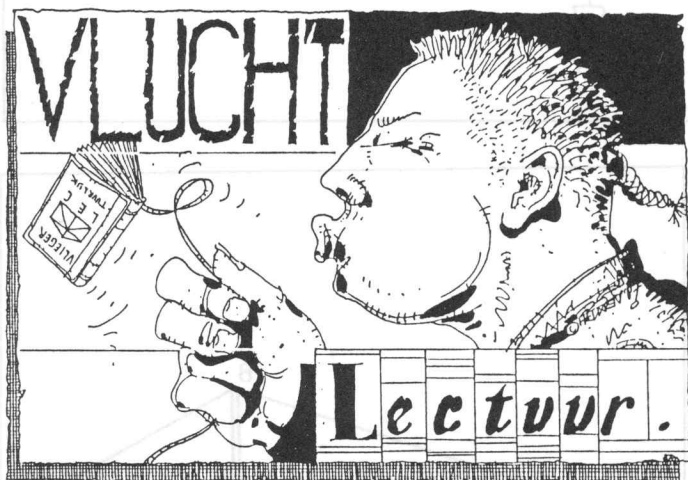

tyvek alleen nog maar grijs. Dat grijs is overigens levendiger dan nylon- of plasticgrijs; tyvek heeft een vezelige structuur die aan de grovere soorten rijstpapier doet denken. Maar bij avond, met een lage zon in de rug komt de sterke kant van tyvek naar voren. Tyvek reflecteert het licht op een hele mooie, neutrale manier. Geen spiegel, die de zon weerkaatst, maar een vlak dat oplicht zoals wolken dat doen. De welvingen van de vlieger vormen een spel van licht en donker. Als de wind wat verandert, en de vlieger beweegt, dan

lijkt ook de vorm te veranderen. Normaal is vliegeren zoiets als spelen met de wind. Op een mooie zomeravond is vliegeren met tyvek een spel met de wind en de zon. Ook een strakke, heldere winterdag, met sneeuw op de velden en een lage zon in de strak-blauwe lucht, is geweldig. Als ik met tyvek ga vliegeren dan ervaar ik niet alleen de wind, maar ook de zon, het licht, de lucht en de wolken. Voor mij is vliegeren met tyvek een soort van totaal-ervaring.

Jan Kusters, Sittard

Wolfgang Schimmelpfennig
 HOBBY DRACHEN bauen und steigen lassen
 Uitgave: FALKEN VERLAG ISBN 3-8068-0767-1
 Omvang : 80 blz. 25 x 26 cm
 Uitvoering: slap geplastificeerd kaft, veel
 kleurenfoto's
 Prijs: f 26.-

Het grootste deel van dit aantrekkelijk uitgevoerde boek wordt gevuld met schitterende kleurenfoto's, waarvan enkele weinig met de rest van het boek te maken hebben, o.a. de omslagfoto.

De inhoud aan "harde" informatie is beperkt van omvang, maar meestal goed van kwaliteit. Voor wie de voornaamste (Duitse) vliegertermen wil leren is blz. 21 interessant. Tot de weinige bouwinformatie die elders niet voorkomt behoort de Janggaan uit Bali.

Verder geeft dit boek een originele oplossing voor een zeshoek-trein en een fraaie vinvlieger-variant met één ligger. Ook deze wordt tot trein verwerkt. Hier en daar zijn interessante konstruktie-details o.a. bij de Sanjo Rokkaku.

Helaas bevat het boek ook enige onjuistheden. Het verfijnde ritueel van de Taise Chula en Pakpao is de schrijver kennelijk niet bekend en hij verwisselt die twee bovendien. Dat een enkel foto-onderschrift niet klopt, merkt de lezer onmiddellijk, maar hinderlijk is dat men op de uitslag-illustratie van een aantal knopen een paar "steken" heeft laten vallen.

Nog erger vind ik dat Schimmelpfennig beweert dat je een parafoil kunt vergroten door eenvoudig alle maten in dezelfde verhouding te vergroten. Hij weet toch wel dat grote parafoils niet voor niets veel meer toomdraden vragen? Ook het verlengen van een koolstofvezelbuis door er een stokje in te steken is beslist geen goed advies.

Samenvattend verdient het boek voor vliegeraars met enige ervaring wel aanbeveling en voor de anderen is het, naast meer volledige inleidingen een aardige aanvullende bron.

Ik vernam dat een Nederlandse vertaling wordt voorbereid.

ham